

William Blaken *The Everlasting Gospel* (1820)-runoelman nimi viittaa Johanneksen ilmestyksen jakeeseen 14:6: ”Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.” Hyvin merkitsevällä tavalla Nyky-Italian eteläisiin osiin kuuluvassa Calabriassa vaikuttaneen sisterssiläisen apotti Joakim Fiorelaisen (n. 1130-1202) apokalyptisessä teologiassa Johanneksen ilmestyksen käsitteellä ”ikuinen evankeliumi” on keskeinen rooli. Joakim Fiorelaisen apokalyptisen historianfilosofian mukaan ihmiskunnan historia jakaantuu kolmeen distinktiiviseen aikakauteen, joita hän kutsuu nimillä Isän aikakausi, Pojan aikakausi ja Pyhän Hengen aikakausi. Voidaan suhteellisen helposti nähdä, että historian kolmijako antiikkiin, keskiaikaan ja moderniin perustuu mutkan kautta juuri Joakim Fiorelaisen näkemyksiin. Joakim Fiorelaisen mukaan Isän valtakunta tarkoittaa Vanhan testamentin leimaamaa aikakautta, jonka keskushenkilöitä ovat vanhukset ja avioliittoon astuneet ihmiset ja sitä leimasi pelko ja orjuus. Kristuksen inkarnaatio käynnisti Pojan valtakunnan rakentamisen, jonka keskushenkilöitä ovat nuoret ja papit ja sitä leimasi usko ja lapsenomainen kuuliaisuus. Ilmestyskirjan profetioihin perustuen Joakim Fiorelainen ennusti, että ihmiskunnan astuminen Pyhän Hengen valtakuntaan alkaa vuoden 1260 jälkeen kun julistettaisiin ”ikuinen evankeliumi”, jolloin mm. hengellinen kirkko syrjäyttäisi ”ulkonaisen”, kristittyjen aktiivinen elämäntapa vaihtuisi kontemplatiiviseen, idän ja lännen kirkot sopisivat riitansa, juutalaiset kääntyisivät kristinuskoon, sodat loppuisivat ja vallitsisi universaali rakkaus, joka ulottuisi maailman loppuun saakka. Erityisen radikaaliksi Joakim Fiorelaisen trinitaristisen historianfilosofian teki se, että hänen mukaansa tämän Pyhän Hengen aikakauden keskushenkilöitä olisivat lapset ja selibaatissa elävät munkit (ja nunnat), kristikunnassa siirryttäisiin laajamittaisesti yksityisomistuksesta alkukristillisen seurakunnan suosimaan kommunismiin ja katolisen kirkon hierarkkinen rakenne kävisi lähes turhaksi. Yhtään vähemmän epäilyttäväksi katolisen kirkon vallanpitäjien näkökulmasta Joakim Fiorelaisen oppeja ei todellakaan tehnyt hänen profetiansa, jonka mukaan siirtymä Pyhän Hengen valtakuntaan tapahtuisi ankarien synnytystuskien kautta, joiden yhteydessä Anti-Kristus saisi hallintaansa katolisen kirkon korkeimman hallinnollisen viran eli paavin Pyhän istuimen (lat. Sancta Sedes) . Blake saattoikin olla tietoinen ”ikuinen evankeliumi”-käsitteen Joakim Fiorelaisen apokalyptiseen historianfilosofiaan viittavasta kaikupohjasta, sillä Joakim Fiorelainen innoitti Blaken myöhäisen luomiskauden vaikutteisiin lukeutuvaa Dante Alighieriä: Dante kirjoittaa Joakim Fiorelaisesta syvästi kunnioittavaan sävyyn *Divina Commedia*-runoelmansa *Paradiso*-jakson 12. laulussa, jossa Bonaventuran suulla hän ylistää Joakim Fiorelaisen profetaalisia lahjoja. Siunauksensa Joakim Fiorelaisen profetioille antoivat mm. paavi Urbanus III vuonna 1185 ja paavi Klemens III vuonna 1187, mutta Joakim Fiorelaisen postuumi maine onkin jo huomattavasti ristiriitaisempi: Ensinnäkin vuonna 1215 Neljäs Lateraanisynodin kokous tuomitsi Joakim Fiorelaisen Pyhää Kolminaisuutta koskevat radikaalit opetukset. Vuodesta 1254 alkaen suurta hämmennystä läntisessä kristikunnassa aiheutti varsinkin nk. spirituaalifransiskaanien joukossa levinnyt ”ikuisen evankeliumin skandaali”, jonka mukaan Joakim Fiorelaisen teologiset teokset olivat sama asia kuin Johanneksen ilmestyksessä (14:6) mainittu ikuinen evankeliumi, jonka tämän opin mukaan oli määrä syrjäyttää sekä Vanhan että Uuden testamentin hengellinen arvovalta. Sitten vuonna 1257 Bonaventura syrjäytti joakimismista syytetyn Johannes Parmalaisen fransiskaanisen kerjäläisveljestön kenraalin virassa ja paavi Aleksanteri IV tuomitsi spirituaalifransiskaanien opit vielä uudelleen vuonna 1263; Dominikaaniteologi Tuomas Akvinolainen jatkoi Joakim Fiorelaisen teorioiden arvostelua teoksessaan *Summa Theologiae* (1265–1274). 1900-luvulla Joakim Fiorelaisen historianfilosofisen teologia on monen

monituista kertaa yhdistetty totalitarismiin, eikä sittemmin tätä paradigmaa kovin moni vakavasti otettava intellektuelli ole rohjennut kyseenalaistaa. Tämän trendin käynnistäjänä oli sittemmin DDR:ssä vaikuttaneen juutalaissyntyisen ”utopistimarxilaisen” filosofi ja historioitsija Ernst Blochin (1885-1977) Erbschaft dieser Zeit(1935)-teokseen sisältyvän Zur Originalgeschichte des Dritten Reiches-teksti, jonka mukaan Adolf Hitler ja muut Natsi-Saksan johtajat käyttivät retoriikassaan hyväkseen Joakim Fiorelaisen ”Kolmannen valtakunnan” käsitettä (Samoin asian näkee myös mm. Eero Ojanen: Filosofiat ja fasismi. 1989). Norman Cohn: The Pursuit of the Millennium - Revolutionary Millenarians and Mystical Anarchists of the Middle Ages (1970, 108-) näkee joakimismissa sekä oikeistolaisen että vasemmistolaisen totalitarismin enteitä. Samoilla linjoilla on Eric Voegelin: The New Science of Politics (1952), jonka näkemyksiin suhtautuu kuitenkin kriittisesti mm. Bernard McGinn: The Calabrian Abbot - Joachim of Fiore in the History of Western Thought (1985, 240). On kenties luontevaa ajatella, että Joakim Fiorelaisen ristiriitainen maine siunattuna profeettana ja torjuttuna harhaoppisena on saattanut kiehtoa arkkikerettiläisenä tunnettua William Blakea, mutta Joakim Fiorelaisen historianfilosofisen teologian jälkivaikutusta luotaava klassikotutkimus Marjorie Reeves & Warwick Gould: Joachim of Fiore and the myth of the Eternal Evangel in the nineteenth and twentieth centuries (2001) yks’kantaan kieltää Joakim Fiorelaisen suoran vaikutuksen William Blakeen. Uskoo ken tahtoo. Itse kuitenkin näkisin luontevampana pitää William Blaken The Everlasting Gospel (1820)-runoa Joakim Fiorelaisen apokalyptisen teologian hyvin tietoisena ja myös sangen ilikurisena parodiana.

WILLIAM BLAKE: IANKAIKKINEN ILOSANOMA (1820) [Esipuhe] [m] Kerron nyt sen mitä Joosef Arimatialainen sanoi Keijulleni eikä ollutkin sangen outoa Plinius ja Trajanus mitä te täällä luuraatte Tulkaa kuulemaan Joosef Arimatialaista Kuunnelkaa kärsivällisesti, sillä Joosefin loppulause saa narrin nauramaan & Keijun iloiseksi 5 [n] Mitä mahdamme sellaisille onnettomille Typeryksille Jotka seuraavat Pakanallisia Koulukuntia Seisoin vierellä kun Jeesus kuoli Se mitä kutsutaan Nöyryydeksi he kutsuivat Ylpeydeksi 10 [k] Iankaikkinen Ilosanoma Oliko Jeesus Nöyrä tai antoiko hän mitään Todisteita Nöyryydestä Kerskaile ylevistä Asioista Nöyrällä Äänensävyllä Ja anna Rakkaudella Kivi Silloin vasta Lapsi ollen hän juoksi pois 5 Ja jätti Vanhempansa Tyrmistyneiksi Kun he olivat vaeltaneet kolme päivää Nämä olivat sanat hänen suustaan En tunnusta mitään Maallisia Vanhempia Minä toteutan Isäni tehtävää 10 Kun rikas oppinut Fariseus Tuli salaa saamaan oppia häneltä Hänen sydämeensä Rautaisella kynällä Jeesus kirjoitti sinun tulee uudestisyntyä Hän oli liian korskea ottaakseen lahjusta 15 Hän puhui Väkevästi eikä niin kuin Kirjanoppinut Hän kehottaa kaikkein täydellisimmällä Taidolla Seuraa minua Olen nöyrä & sydämeltäni vaatimaton Sillä juuri se on ainoa tapa väistää Saituruuden verkko & Ahneuden ansa 20 Se joka rakastaa Vihamiehιάän pettää Ystävänsä Ei Jeesus tietenkään tätä tarkoittanut Vaan Sankarillisten Koulukuntien hiiviskelevä Kopeus Ja Kirjanoppineiden & Fariseusten Hyveelliset Säännöt Sillä Jeesus toimi vilpittömällä voitokkaalla Ylpeydellä 25 Ja juuri tämä on syy miksi hän kuoli Jeesus ei kuollut kristillisen lievityksen seurassa Pyydellen Anteeksi Vihamiehiltään Mutta jos hän olisi niin tehnyt Kaifas olisi sen myöntänyt Hiippaileva alistuminen jää aina eloon 30 Hänen olisi pitänyt vain sanoa että Jumala oli pahalainen Ja pahalainen oli Jumalan kaltainen kuten Sivistynyt Kristitty Miedot Kristilliset katumusharjoitukset tunnusta paholaiselle Sillä kohdaten hänet kolmasti Erämaassa Hän olisi pian ollut verentahrima Keisarin Keiju 35 Ja lopulta hän olisi ollut Keisari itse Kuten tohtorit Priestley & Bacon & Newton Köyhä Hengellinen Tieto ei ole penninkään arvoinen Sillä täten Sir Isaac osoittaa evankeliumin vääräksi Jumala voidaan tuntea ainoastaan Atribuuttiensa kautta 40 Ja niin kuin Pyhän Hengen läsnäolo sisimmässä Tai Kristuksen & Hänen Isänsä

kaikki tuo on kerskailua Ja Mielikuvituksen Kopeutta & Turhamaisuutta Joka ylenkatsoo
Maailman Menoon mukautumisen Epäilyn & Luonnontieteellisen Kokeen opettaminen 45
Eivät varmasti olleet sitä mitä Jeesus tarkoitti Mitä hän toimitti kaiken sen ajan
Kaksitoistavuotiaasta miehuuden kukoistukseen saakka Oliko hän vetelehtijä tai vähäisempi
osapuoli Isänsä liikeyrityksessä 50 Vai oliko hänen viisautensa pilkanteon kohde Ennen
kuin hänen vihasa syttyi Ihmeitä tehden kautta koko Maan Se aikalailla lamaannutti Herra
Kaifaan käden Mikäli hän olisi ollut Jeesusta hännäkö Antikristus 55 Hän olisi tehnyt mitä
tahansa meidän mieliksemme Mennen Synagoogiin hiippailemaan Eikä pidellyt Vanhimpia &
Pappeja kuin koiria Vaan nöyränä kuin Lammas tai Aasi Hän olisi ollut Kaifaalle Uskollinen
60 Jumala ei tahdo Ihmisen Nöyryyttävän itseään Tämä on muinaisen Keijun kikka Tätä
rotua Jeesus hallitsi Nöyränä Jumalalle Korskeana Ihmisille Kiroten Vallanpitäjiä Ihmisten
edessä 65 Jopa temppelin korkeimmassa Kirkontornissa Ja kun hän Nöyrytyy Jumalan
edessä Silloin alas kääntyy Julma Piiska Jos nöyryyt itsekseksi teet myös minusta nöyrän Ja
myös asut Ikuisuudessa 70 Jos olet Ihminen Jumalaa ei enää ole Opi palvomaan omaa
ihmisyyttäsi Sillä se on Elämän Henkäys Heränneenä nousee Hengellinen Kiista Ja sinun
Kostosi laajalti näyttille asetetaan 75 Viimeisen Tuomion kauhuissa Jumalan Armo & Pitkä
Kärsimys On vasta Syntinen Tuomiolle vietävä Sinun Ristillä pitää rukoilla heidän puolestaan
Ja Kostaa Viimeisenä Päivänä 80 Jeesus vastasi & ukkoset sinkosivat En koskaan enää
tule Rukoilemaan Maailman puolesta Kerran tein niin kun rukoilin Puutarhassa Tahdoin ottaa
mukaani Ruumiillisen Armahduksen Voiko Naisesta syntynyt 85 Aamun poissa ollessa
Kun Sielu vajoaa Uneen Ja Arkkienkelit sen ympärillä nyyhkivät Valoa vasten syöksien
kuoleman yön säikeitä 90 Pohtia sen omaa Pimeää Sepitelmää Epäilyksessä joka on
Itsensä Ristiriita Nöyryys on vain Epäilyä Ja peittävätkö Aurinko & Kuu Juurtuen okaineen &
vartineen 95 Haudatun Sielun & kaikki sen Helmet Tämän Elämän himmeät Sielun Ikkunat
Vääristäen Taivaat Navalta Navalle Ja johdattaen sinut Uskomaan Valheeseen Kun näet
toisella tavalla kuin Silmän lävitse 100 Se mikä syntyi yössä myös kuoli yössä Kun Sielu
uinui Valon säteissä. [f] Oliko Jeesus Siveä tai antoiko Hän Siveyden Oppitunteja Aamu
punastui tulisesti Maria löydettiin Aviorikoksen vuoteelta Maa vaikeroi alla & Taivas yllä 5
Väristen Rakkauden löytymisen tähden Jeesus istui Mooseksen istuimella He toivat vapisevan
Naisen sinne Mooses käski kivittämään hänet Kuoliaaksi Mikä oli Jeesuksen hengityksen ääni
10 Hän asetti kätensä Mooseksen Lain päälle Muinaiset Taivaat Pelosta Hiljaisina Kirjoittivat
Kirouksia Navalta Navalle Kaikki alkoi kieppua pois Maa vavahteli & Alastomana makasi 15
Kohtalokkaan Saven salaisella vuoteella Siinain päällä tuntui Jumalallinen käsi Asettaen
paikoilleen verisen alttarin Ja neito kuuli Jumalan henkäyksen Samalla kun hän kuunteli
Eedenin tulvan luona 20 Pyhää & Pahaa ei enää ole Siinain pasuunat lakkasivat
pauhaamasta Jumalan sormi lakkasi Kirjoittamasta Sinun Silmillesi Taivaat eivät ole puhtaita
Sinä & vain Sinä olet Hyvä 25 Eikä syntinen voi heittää kiveä Hyvänä oleminen on vain sitä
Että on Paholainen tai muuten Fariseus Sinä Jumalallisen Läsnäolon Enkeli Se loi Minun
tällaisen Kehoni 30 Miksi olet kirjoittanut nämä Lait Ja Loit Helvetin synkät leuat Minä
kieltäydyn sinun seurastasi Osasi on olla hyinen Lepra Vaikka sinä olit niin puhdas & kirkas
35 Että Taivaskin oli epäpuhdas sinun Silmillesi Vaikka sinun Vannomisesi sai Taivaan
Kalpeaksi Vaikka sinun Liittosi rakensi Helvetin Vankilan Vaikka sinä vieritit kaiken Kaaokseen
Käärmeen seurassa sen sielun tähden 40 Vielä liikkuu henki Jumalallinen Ja se
Jumalallinen henki on rakkaus Älä pelkää Maria Anna minun nähdä Seitsemän Perkelettä
jotka piinaavat sinua Eivät kätkeydy Katseeltani sinun Syntisi 45 Joka anteeksiannolla sinun
tulee voittaa Eikö Kukaan Ihminen ole Tuominnut sinua Ei Kukaan, Herra! Mitä silloin on hän

Joka tulee Syyttämään sinua. Astukaa esiin Taivaallisen syntymän Langenneet Ystävät 50
Jotka ovat unohtaneet Muinaisen rakkautesi Ja ajaneet pois minun värisevän Kyyhkyseni Tulet
kumartamaan neidon jalkojen juureen Ja nuolemaan maan tomua Lihan tähden Ja ne joita et
voi Rakastaa vaan Vihaat 55 Tulevat olemaan kerjäläisiä Rakkauden Portilla Mitä
rakkautesi oli Anna minun nähdä se Oliko se Rakkautta vai Pimeää Petosta Liiksi pitkittynyt
Rakkaus on kaikonnut Minulta Se oli pimeää petosta jolla Ansaitsin elantoni 60 Se oli Himoa
tai se oli Tapa tai Se oli joutava seikka josta ei kannata välittää Jota he voivat kutsua häpeäksi
& Synniksi Rakkauden Temppele jossa Jumala asuu Ja kätkeytyy salaiseen kätettyyn
Pyhäkköön 65 Alaston Ihmisen hahmo jumalallinen Ja anna takaisin tuo Laiton asia Jonka
yllä Sielu Levittää siipensä Mutta tämä Herrani tämä oli Syntini Kun ensin annoin Perkeleiden
astua sisään 70 Siveyden pimeässä teeskentelyssä Pilkaten Rakkautta pilkaten sinua
Silloin yltyivät Salaiset Aviorikokset Ja silloin yltyi myös Himo Minun Syntini sinä olet antanut
anteeksi 75 Voitko antaa anteeksi myös Pilkantekoni Voitko palata tähän pimeään Helvettiin
Ja asua minun palavassa rinnassani Ja voitko Kuolla että minä voisin elää Ja voitko Sääliä &
antaa anteeksi 80 Silloin vyöryi varjoisa Mies pois Jeesuksen Raajoista lähtöisin tehden
niistä saaliinsa Ja iäti ahnas ruokahalu Välkehti kalvaen kirkkaita Suonia Itkien
Ristiinnaulitsee tämän kärsimyksen aiheuttajan 85 Joka ei säilytä näitä Pyhyiden salaisuuksia
Sairauksin me sokeutamme Kaikki Mielen Voimat Mutta hän parantaa Kuurot & Mykät &
Sokeat Joita Jumala on koetellut Salaisten Päämäärien tähden Hän lohduttaa & Parantaa &
kutsuu heitä Ystäviksi 90 Mutta silloin kun Jeesus Ristiinnaulittiin Silloin täydellistyi hänen
välkehtivä ylpeytensä Kolmessa Yössä hän nieli saaliinsa Ja vieläkin hän ahmii Saven Kehoa
Sillä Tomu & Savi ovat Käärmeen ruokaa 95 Jota Ihminen ei ole koskaan tarkoitettu
syömään [i] Oliko Jeesus hempeä tai näyttikö hän Mitään merkkejä Hempeydestä Kun
kaksitoistavuotiaana hän karkasi Ja jätti Vanhempansa tyrmistyneiksi Kun kolme murheen
päivää myöhemmin hänet löydettiin 5 Väkevänä kuin Siinain pasuunan ääni Mitään Maallisia
Vanhempia en tunnusta Vaan Taivaallisen Isäni tehtävän Te ette ymmärrä mitä sanon Ja
vihaisina minua pakotatte tottelemaan 10 Tottelevaisuus on silloin velvollisuus Ja sillä
saavuttaa Jumalan & Ihmisten suosion Johannes huusi kovaa Erämaasta Saatana mahtaili
Ylpeänä Tule sanoi Saatana tule vain 15 Pian näen jos sinä tottelet Tottelemattomuuden
tähden Johanneksen veri vuodatettiin Mutta sinä voit muuttaa kivet leiviksi Jumalan ylhäinen
kuningas & Jumalan ylipappi Istuttavat Loistonsa sinun rintaasi 20 Jos tottelet Kaifasta Tai
Herodesta verisellä Saaliilla Ruokit Uhrauksella & olet Tottelevainen lankea alas palvomaan
minua Ukkoset & Salamat iskivät ympärillä 25 Ja Jeesus puhui ukkosten äänellä Täten
käsitän Hengellisen Saaliin Te sairauksien tartuttajat valmistatte tien Tulen että ymmärtäisin
Sinun Kuninkaasi & Jumalasi Onko Jumala sairauksien Tartuttaja 30 Tämän Maailman
Jumala raivosi turhaan Jeesus sitoi Vanhan Saatanan kahleisiin Ja Saatanan ärjyessä
raivokasta vihaansa Saapuivat tuliset Vaunut Hän valitsi kurssinsa lävitse maan 35 Ja jäljitti
Sairaudet niiden Lähteeseen Hän kiroi Kirjanoppineen & Fariseuksen Ja talloi alleen
Tekopyhyiden Missä tahansa hänen Vaununsa kulki kulkuaan Siellä Kuoleman Portit
päästivät Valon sisään 40 Jokainen Kahle & Kalteri Murtui Ja Saatana Hengellisellä
Sotapolullaan Hänen Vaunujensa pyörien perässä kovaan ääneen ulvoen raahautui Tämän
Maailman Jumala vielä kovemmin jyrisi Vaunujen pyörät & vielä sitäkin kovemmin 45 Ääni
kantautui Siionin mäeltä Ja hänen kädessään Ruoska välkehti kirkkaana Hän ruoski
Kaanaanilaista Kauppiasta Hänen Mielensä Temppelein ulkopuolella Ja hänen Kehonsa
sisäpuolella tiivistä se sitoo 50 Saatanan & koko hänen Helvetillisen Sakkinsa Ja täten
vihoissaan Jeesus kukisti Käärmesäikeisen Luonnon kuonan Kunnes hän naulitsi sen Ristille

Jeesus otti Synnin ylleen Neitsyen Kohdussa 55 Ja siirsi sen sivuun Ristillä & Haudassa
Tullakseen Rooman Kirkon palvomaksi [e] Se Jeesuksen Näky jonka sinä näet On minun
Näkyni Suurin Vihollinen Sinun Näylläsi on suuri koukkunenä kuten sinulla Minun Näylläni on
lyhyenlanta kuten minulla Sinun on Kaiken Ihmiskunnan Ystävä 5 Minun puhuu sokeille
Vertauksin Sinun rakastaa samaa maailmaa jota minun vihaa Sinun Taivaan Ovesi on minun
Helvettini Portti Sokrates opetti sitä mitä Melitus Halveksui Kansakunnan Kirouksena 10
Omasta Mielestään Kaifas oli Ihmiskunnan hyväntekijä Molemmat lukevat Raamattua päivin &
öin Mutta sinä luet mustaa siellä missä minä luen valkoista